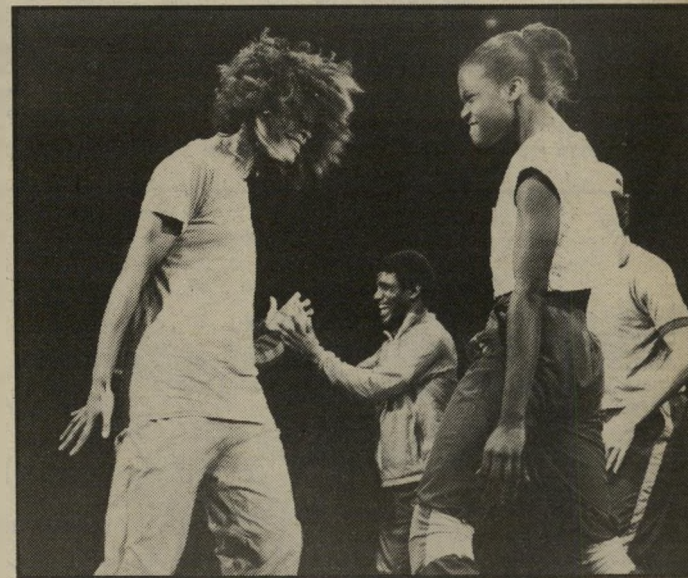

המרגש ביותר היה כשעליתי על הבימה בטקס חלוקת האוסקר, כדי להופיע כסולנית עם השחקן ריקרדו מונטבלן. אני, הנערה מרמת גן, עומרת מאחורי הקלעים, עם כל הכוכבים שאותם ראיתי רק בחבורת הקולנוע, שבהם דרפתי כשהייתי נערה בבית הוריי פשוט רעדתי. שנה אחרי זה, כשהופעתי שנית על הבימה, כבר לא התרגשתי.

התרגלתי גם להצלחה של דונאלד, שהיה מועמד לפרס טוני על ההצגה סופיסטיקייטד ליידי. ב-1963 הוא זכה בפרס טוני על ההצגה צימוק בשמש — מחזה רמאתי עם לורנס אוליביה וזמר הג'אז נייל דרימון. במשך שנים הייתי רקנית פלמנגו. היו תקופות שלא התראינו חצי שנה, וכל אחד פיתח קאריירה משל עצמו. אך את גיא אף פעם לא עזבנו. הוא היה נשאר או אתי או עם דונאלד. רפי בא לבקר אותנו אולי שלוש

בכלוב. האהבה צריכה לפרוח בחופשיות. מעולם לא היה לי חשד, ולוא הקטן ביותר, בקשר לנאמנות שלו אליי. כמובו, שהרקע שלנו שונה. לגברים כושים יש רגישויות, שלא תמיד מובנות לישראלית כמוני, שמחסי לה תכונות של ארוגנטייות. יש לנו בית משגע בלוסיאנגלס, שהחלונות הקירמיים שלו צופים לעמק והאחוריים לכירכת שחיה. לשנינו יש אוספי אמנות, והבית הוא אוסף של תרבות כרווית ואפריקאית, יש בו עירבוב של סיגנונות. יש לנו שלושה סוסים ערביים, שעליהם אני רוכבת בוקר-בוקר, כשאני נמצאת בלוסיאנגלס, ולא ברירה שלנו בניור יורק. לדונאלד יש אקווריום של דגים טרופיים משגעים.

ב ביתנו נערך מדי שנה ליל-סדר, שבו דונאלד יושב בראש השולחן. אנחנו חוגגים את כל החגים היהודיים, אבל גם את הנוצרים. חמותי הכושיית

הופעת להקת הברייקדאנס של מקי קייל אוספים של תרבות אפריקאית ובדווית

ניסתה לא פעם לשכנע אותי להצטרף אליה לכנסיה. אבל זה דבר שלעולם לא אעשה.

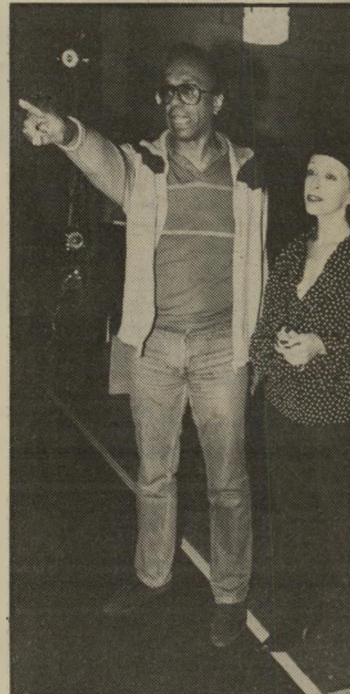
דונאלד למד לדבר עברית, בלי דיקדוק, והוא יודע טוב מאוד כמה חשובה לי הארץ. אני לא מקנאה באותם הישראלים, כמוני, שנמצאים בחו"ל בזמן שיש מלחמה בארץ. היו פעמים שעמדתי לשבור את מסך הטלוויזיה, עד שלמדתי לגלות את השקרים שניסו להאכיל אותנו בטלוויזיה האמריקאית. בארץ אולי יודעים להילחם, אבל בטח שלא להסביר מדוע.

ב-1977 עזבתי את הריקוד והפכתי למתכנתת אופנה. אני מתכנתת גם בגדים להצגות ובלט. יש לי קאריירה משל עצמי, בעסקים אני מעולם לא מציגה את עצמי כאשתו של דונאלד. אני אוכלת פעם ביום, ומחסלת בכל יום כמעט שתי חפיסות סיגריות זיטאן.

מספר על השניים אהוד מנור, התמלילן שאיתו מביים מקי קייל את המופע בארץ:

מזה שנים שברודוויי רוקדת לצילי חלילו. אלווין איילי, הנחשב כיום לידוע ביותר במחול המודרני, היה תלמיד של דונאלד. כל התנועה של המחול המודרני השחור היא שלו. כשהכרתי אותו בפעם הראשונה, פחדתי לפגוש אותו. מה לי, הכוכב מבנימינה, להציע הצעות לכוריאוגרף מהגדולים שברודוויי? אך התברר לי שכל שאנשים גדולים יותר הם צנועים יותר. הוא מלא רצון טוב ומוכן להקשיב לכל אחד. בהתחלה לאה לא היתה בארץ, הוא היה מצלצל אליה יום-יום ומשוחח איתה במשך שעות בטלפון לארצות הברית.

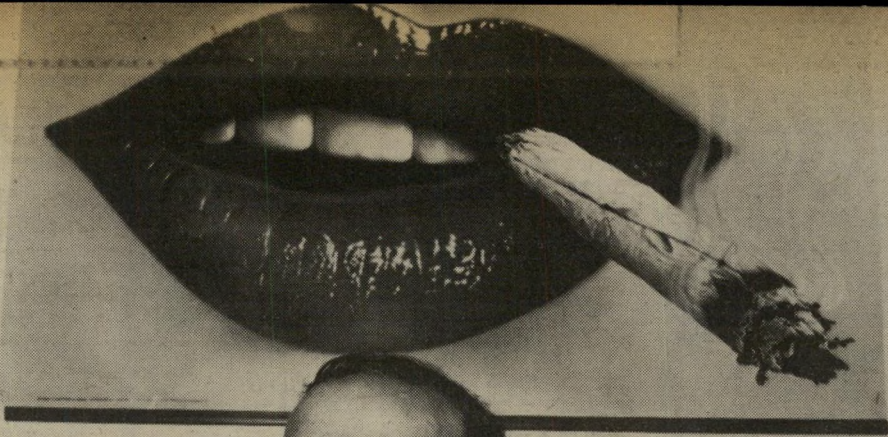
לרעתי, הוא הוציא על שיחות אתה יותר ממה שהוא הרוויח בכנסת ההצגה. שולמית יריב ■

כוריאוגרף מקי קייל בפעולה טלמונים טרנס-אטלנטיים יום-יום

פעמים בכל השנים האלה. כיום הוא כבר בן 22, וסיום תואר של מהנדס קול.

לצערי מכוריאוגרפיה אפשר לחיות בארצות-הברית בנוחיות אבל לא להפוך למיליונר. יש לנו חיים מעניינים. יש אנשים שיטענו שחיים כאלה גורמים חוסר-ביטחון. יש לי מטפרמנט מפרץ, ולפעמים אני שוברת כל מה שבא לי ליד. ביחסי הנישואים אני מאמינה שכל מה שלא יודעים — לא כואב. כשאת אוהבת מישהו, את לא יכולה לשים אותו

חיין האקוס

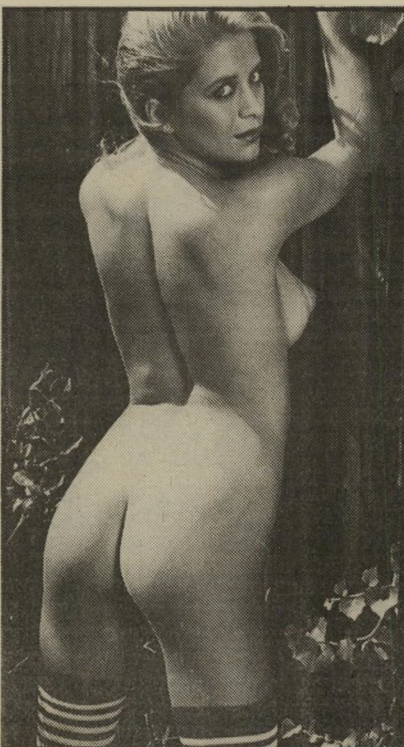
כצורגל!

למה חנות-ימין? כי זה עסק שרץ. זה בדיוק העניין שאנשים חושבים עליו, אך לא מעולם להגיד, כך פסק שלום רוקבן בן ה-27, הכדורגלן המושעה של הפועל יהוד, שפתח השבוע חנות לאכדור-ימין בלב-ליבה של תל-אביב.

רוקבן, יליד שכונת שעריים שברחובות, גרוש ואב לבת (4), הוא אטרקציה בכדורגל הישראלי מכל הבחינות — גם מיקצועית, גם חברתית וגם אישית. פתיחתה של החנות רק הוסיפה חוליה נוספת לשרשרת-ההפתעות שרוקבן הוציא מאמתחתו, מאז שדרך כוכבו, הצלחתה של קבוצתו, הפועל יהוד, שזכתה בגביע המדינה לפני שנתיים, בפעם הראשונה בתולדותיה, היא שפירסמה את רוקבן, שהיה אחראי להבקעת שערי-הניצחון מול הפועל תל-אביב. מאז נוכחו חובבי הכדורגל לרעת, שרוקבן הוא בעל השליטה המושלמת

ביותר בארץ בכדורגל. אף שחקן אינו מסוגל להקפיץ כדור על העורף ולרוץ, בעת ובעונה אחת. האיש בעל יכולת הכידורר הבלתי-רגילה מסוגל להוציא משיווי-משקלם לא רק את יריביו, גם את שחקני קבוצתו. שחקנים יודעים, שלהוציא כדור מתחת לרגליו של רוקבן אפשר רק עליי עבירה.

בחדר שירות של הטלוויזיה, שבו נראים מיבצעים ספורטיביים מדהימים, נראה גם רוקבן באחד מתעלוליו, שבו הוא מקפיץ כדור ומכוונו אל העורף, כששחקן יריב, בייאוש, בועט בו בפראות. כל הפעלולים האלה נעשים על-ידי כדורגלן, שסבל בילדותו משיתוקק לדרים, שבגללו נגרמה לו נכות ברגלו

חברות מין בחנותו של רוקבן. למה אנשים חושבים שחנות כזו היא תועבה? למה?